

Geronimo Stilton

Estrella Polar

Geronimo Stilton

EL FANTASMA DEL METRO

Estrella Polar

El nom de Geronimo Stilton i tots els personatges i detalls relacionats amb ell són *copyright*, marca registrada i llicència exclusiva d'Atlantya S.p.A. Tots els drets reservats. Es protegeixen els drets morals de l'autor.

Textos de Geronimo Stilton
Il·lustracions: Blasco Pisapia, Guido Cesana (disseny) i Federico Brusco (color)
Disseny gràfic: Merenguita Gingermouse i Topea Sha Sha
Direcció artística: Iacopo Bruno
Coberta: Roberto Ronchi (disseny) i Alessandro Muscillo (color)
Disseny gràfic: Laura Dal Maso / theWorldofDOT
Il·lustracions de les pàgines inicials i finals: Roberto Ronchi (disseny)
i Ennio Bufi MAD5 (disseny pàgina 123), Studio Parlapà i Andrea Cavallini (color)
Mapa: Andrea Da Rold (disseny) i Andrea Cavallini (color)
Idea original d'Elisabetta Dami

Títol original: *Il fantasma del metro*
© de la traducció: 2009, David Nel·lo
© 2004, 2016, Edizioni Piemme S.p.A., Palazzo Mondadori - Via Mondadori 1, 20090 Segrate - Itàlia
www.geronimostilton.com
International Rights © Atlantya S.p.A., Via Leopardi 8, 20123 Milà - Itàlia
foreignrights@atlantya.it / www.atlantya.com
© 2009, 2020, de l'edició en llengua catalana: Edicions 62, S. A.
Estrella Polar, Av. Diagonal, 662-664, 08034 Barcelona
www.estrellapolar.cat
info@estrellapolar.cat
www.geronimostilton.cat

Primera edició: juny del 2009
Primera edició en aquesta presentació: octubre del 2020
ISBN: 978-84-18135-67-5
Dipòsit legal: B. 15.209-2020
Imprès a Catalunya

El paper utilitzat per a la impressió d'aquest llibre té la qualificació de paper ecològic i procedeix de boscos gestionats de manera sostenible.

Queda rigorosament prohibida sense autorització escrita de l'editor qualsevol forma de reproducció, distribució, comunicació pública o transformació d'aquesta obra, que serà sotmesa a les sancions establertes per la llei. Podeu adreçar-vos a Cedro (Centro Español de Derechos Reprográficos, www.cedro.org) si necessiteu fotocopiar o escanejar algun fragment d'aquesta obra (www.conlicencia.com; 91 702 19 70 / 93 272 04 47). Tots els drets reservats.

Stilton és el nom d'un famós formatge anglès. És una marca registrada de l'Associació de Fabricants de Formatge Stilton. Per a més informació, www.stiltoncheese.com

PÀNIC AL METRO

Aixxx! Estava a punt de
ser envestit per un vagó de metro!
Jo corria, corria, corria...

... em vaig despertar sobresaltat al meu llit.

Uff, només havia estat un somni! En aquell moment *VA SONAR* el telèfon. Vaig allargar la pota cap a l'auricular i vaig contestar mig adormit:

—Sí? Aquí Stilton, *Geronimo Stilton!*

La meva germana Tea va xisclar, trepanant-me el timpà dret:

—Gerooonimo! Què fas, dorms? Vine corrents a l'oficina! **De se-gui-da!**

Vaig mirar el despertador que hi havia damunt la calaixera i vaig fer un bot.

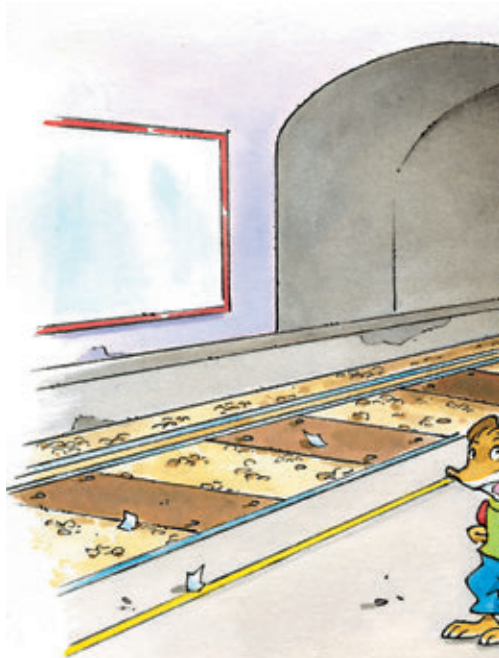
Quèèèè? Les nou i deu?

No havia sentit sonar el despertador!

Quin retard més demencial!

Volia dir a Tea que arribava de seguida, però ella ja m'havia penjat als morros. Vaig

⇨CÓRRER cap a la dutxa, em vaig rentar les dents mentre em feia el nus de la corbata, em vaig beure un te al rebedor de casa i em vaig posar l'americana quan ja era a l'escala... em vaig precipitar fora

de casa com un boig, tot corrent el risc que m'atropellés un taxi mentre atrapava al vol un diari al quiosc.

Vaig córrer com un esperitat fins a la plaça de la Pedra que Canta per agafar el metro.

Aix!!!

Estava esperant el metro quan un terrible miol felí em va fer saltar...

MARRRAM EUUUU

Tots els rosegadors es van precipitar cap a les escales mentre esgüellaven esfereïts:

—Un **GAT**! Hi ha un **GAT** al metro!

Tot esgarrifat em vaig afanyar cap a la sortida, però em vaig mantenir una mica apartat per tal que la multitud no m'aixafés.

Una senyora gran, que agafava el seu nét de la mà, va xisclar histèrica:

—*Un felí!*

Aix, ens devorà d'una mossegada!

El pobre ratonlinet es va posar a plorar, espantat.

Jo el vaig agafar pel braç i vaig murmurar a l'àvia, per tranquil·litzar-la:

—No pateixi, senyora! Tot anirà bé!

Després vaig tornar a enfil^{ar} les escales lentament, guiant el ratolinet amb una mà i amb l'altra aferrant-me a la barana.

—Senyora, vagi davant meu, així no li donaran empentes! —vaig recomanar-li.

Per fi vam ser a fora.

—Gràcies, gràcies, és ben bé un *gentilrat!*

—va xisclar l'àvia amb gratitud.

Vaig convidar el ratolinet a un **GELAT** de formatge.

Vaig besar la pota de l'àvia i vaig mormolar amb cortesia:

—Era el meu deure, senyora, el meu deure!

UN GAT FANTASMA

Vaig mirar el rellotge: ja eren les deu!
Havia d'anar corrents al meu despatx, a la
redacció del diari. Ah, és clar, perdoneu-me,
encara no m'havia presentat: el meu nom és
Stilton, *Geronimo Stilton*! Sóc un ratolí

... la meva
germana Tea,
l'enviada especial del diari...

editor, dirigeixo *L'Eco del Rosegador*, el diari de més difusió de l'Illa dels Ratolins.

Bé, tal com us estava dient, em vaig **precipitar** cap al meu despatx.

Però, on era la meva germana Tea, l'enviada especial del diari?

En aquell moment vaig sentir el rebombori d'una moto i la porta es va obrir de bat a bat.

Era ella.

Vaig protestar:

—Tea, t'he dit mil vegades que no entris al despatx amb la moto!

Ella va deixar anar una rialla per sota dels bigotis i va aparcar al costat del meu escriptori. Es va treure el casc i va xisclar exaltada:

—**geronimo! geronimo!!!** Es veu que hi ha un felí *gegant* al metro, potser és un *fantasma*! Tot just l'han sentit miolar a la parada de la plaça de la Pedra que Canta. Quina notícia! El que hem de fer **ab-so-lu-ta-ment**

és aconseguir l'exclusiva d'aquesta història abans que *La Gasetta Ratada!*

Jo vaig intentar explicar-li:

—Jo també hi era, al metro, quan s'ha sentit el miol...

Però ella no em va ni escoltar, va córrer cap a l'**ORDINADOR** i va posar-se a navegar per Internet tot buscant informació.

De sobte, va llançar un crit que em va fer saltar:

—Ara mateix te'n faig cinc cèntims, del cas...
Dilluns es va sentir una pudor tremenda de pipí de **GAT** a la parada de l'Arc de la Fonduie. *Dimarts*, a la màquina de gelats de la parada de l'Avinguda del Formatjot es van trobar unes esgarrapades impressionants. Semblaven les marques d'un **GAT** gegant!
Dimecres es van descobrir petjades gegants de **GAT** a les escales mecàniques de la para-

da del Passeig del Ratpassatperaigua. *Dijous* els passatgers aterrits van veure l'ombra d'un **GAT** a la parada del Passeig de Potesalnàs. *Divendres* (és a dir, avui) s'ha sentit un terrible marrameu de **GAT** a la parada de la plaça de la Pedra que Canta. Hi ha qui diu que es tracta d'un **GAT** fantasma, perquè de vegades els llums del metro s'apaguen misteriosament...

Pàl·lid com un mató, vaig dir a Tea:

—Ehem, t'ho demano per favor. No pronuncïis la paraula **GAT**: amb prou feines la sento que em comencen a tremolar els bigotis, se'm posen els pèls de punta! Els **GATS** em fan pànic...

La meva germana va esbufegar:

—Uff, ets el caguetes de sempre!